

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ

вул. І. Франка, 19, м. Київ, 01601
телефон 235-23-78, факс 235-32-57
E-mail: info@mincult.gov.ua

№ _____

На № _____

1383/18-1/10-18 03.08.2018
28110/1/1-18 17.07.2018

Народному депутату України
Осуховському О. І.

Шановний Олегу Івановичу!

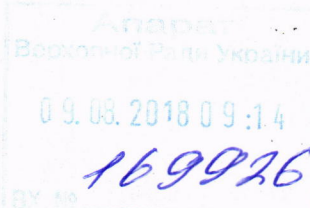
На виконання резолюції Віце-прем'єр-міністра України П.В. Розенка від 17 липня 2018 р. № 28110/1/1-18 до листа Голови Верховної Ради України А.В. Парубія від 6 липня 2018 р. № 11/10-2739 та листа Адміністрації Президента України від 25 липня 2018 р. № 04-01/1998 до листа Голови Верховної Ради України А.В. Парубія від 6 липня 2018 р. № 11/10-2737 Міністерство культури України розглянуло Ваш депутатський запит, оголошений на засіданні Верховної Ради України 6 липня 2018 року (№ 350-18/256 та № 350-18/254 від 5 липня 2018 р.), щодо висловлювання єпископом УПЦ Гедеоном (Хароном) заяв, які мають ознаки підриву національної безпеки та державності України, у зв'язку з чим інформує про таке.

Щодо проведення об'єктивної перевірки фактів про висловлювання єпископа Гедеона, які мають ознаки порушення цілісності кордонів України та підривають її суверенітет.

За результатами опрацювання в межах компетенції порушеного питання Міністерство культури України повідомляє, що, відповідно до оприлюдненої у ЗМІ інформації, зокрема у мережі Фейсбук, факт такого виступу єпископа УПЦ Гедеона (Харона) мав місце в одному із храмів США. Оскільки священницький сьєч священнослужителя вказаний як єпископський (а єпископське звання він отримав тільки 18 червня 2018 року), то можна зробити висновок, що відео було створене в період між 19 червня та 2 липня 2018 року.

У проповіді єпископ УПЦ Гедeon (Харон) висловлює низку оціночних суджень, які, окрім оцінки історичних подій, містять також оцінку політичних подій в Україні.

Зокрема, будучи намісником т. зв. «Десятинного монастиря» (незаконно встановленої тимчасової будівлі (МАФу) на території Національного музею історії України у м. Київ), єпископ говорить про нього як про «великий храм, звідки

почалася земля Руська... Храм є матір'ю всіх Церков руських». При цьому, Велику Київську княгиню Ольгу єпископ Гедеон називає «російською», хоча такої держави чи народу за часів княгині Ольги не існувало.

Оцінюючи ситуацію в Україні, єпископ вказує, що «На Україні розкол, ведеться громадянська війна, люди гинуть з двох сторін, православні люди, руський народ. Прошу ваших молитов, щоб припинилася братовбивча війна». Вказана оцінка здійснена в загальних тенденціях риторики, притаманної Московському патріархату та Російській (Руській) православної церкві щодо її оцінок ситуації у нашій державі як «громадянської» та «братовбивчої» війни.

Далі у проповіді владика також заявляє: «Ми не поділяємося на росіян, українців. Вони не братні народи, як багато хто вважає, це один народ». Зазначене висловлювання можна вважати запереченням з боку проповідника факту існування окремої української нації та, у зв'язку з цим, необхідності існування України як окремої держави, утвореної унаслідок реалізації українською нацією свого права на самовизначення. Зазначене твердження веде до легітимізації загарбницької політики Російської Федерації щодо України.

Закликаючи підносити молитви за «Великую Родину» (рос.), він уточнює: «Вона завжди «Великая Родина» (рос.), де б людина не народилась: у Москві, або в Сибіру, або в Петербурзі, або в Криму, або в Києві. Це все – простір православної великого слов'янського народу». Тобто, єпископ не визнає політичних кордонів між Україною і Росією, а всю їхню територію вважає єдиним спільним простором (рос. «Великой Родиной»).

Відповідно до чинного законодавства України, зокрема частини першої статті 30 Закону України «Про інформацію», оціночні судження не підлягають спростуванню та доведенню їх правдивості; ніхто не може бути притягнутий до відповідальності за висловлення оціночних суджень.

Разом з тим, відповідно до статті 28 цього ж Закону, інформація не може бути використана для закликів до повалення конституційного ладу, порушення територіальної цілісності України, пропаганди війни, насильства, жорстокості, розпалювання міжетнічної, расової, релігійної ворожнечі, вчинення терористичних актів, посягання на права і свободи людини.

Стаття 161 Кримінального кодексу України встановлює, що умисні дії, спрямовані на розпалювання національної, расової чи релігійної ворожнечі та ненависті, на приниження національної честі та гідності або образа почуттів громадян у зв'язку з їхніми релігійними переконаннями, а також пряме чи непряме обмеження прав або встановлення прямих чи непрямих привілеїв громадян за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознакам – є злочином, яке передбачає відповідне покарання.

Крім того, Загальний коментар Комітету ООН з прав людини №22 (48) до статті 18 Міжнародного пакту про громадські та політичні права (1993) гласить, що відповідно до статті 20 цього пакту, ніякі форми сповідування релігії та

переконань не повинні сприяти пропагуванню війни або національної, расової чи релігійної ворожнечі, що було б підбурюванням до дискримінації, ворожнечі або насильства.

Враховуючи зазначене, оцінка та належна кваліфікація висловлювань єпископа УПЦ Гедеона (Харона) як порушень законодавства має здійснюється правоохоронними органами відповідно до норм процесуального законодавства та не належить до повноважень Міністерства культури України.

Щодо перевірки достовірності та законності набуття громадянином Юрієм Хароном українського громадянства та отримання паспорта громадянина України.

Листом від 24 липня 2018 р. № 6.4-5194/1-18 Державна міграційна служба України поінформувала Мінкультури, що рішенням Управління ДМС України у Волинській області від 21 червня 2018 р. відповідно до статті 21 Закону України «Про громадянство України» скасовано рішення про набуття громадянства України за територіальним походженням відповідно до частини першої статті 8 Закону України «Про громадянство України» Харону Юрію Самуїловичу, 10 червня 1960 року народження.

Щодо законності побудованої споруди вищезазначеного храму (МАФу) біля фундаменту «Десятинної церкви» (поблизу адреси: м. Київ, вул. Володимирська, 2), усіх дозвільних документів, договорів оренди, договорів підключення електромережі тощо.

За результатами перевірки електронної бази даних документообігу Міністерства культури України, а також бази реєстрації кореспонденції колишньої Державної служби з питань національної культурної спадщини й Державної служби охорони культурної спадщини погоджень відведення земельної ділянки, історико-містобудівних обґрунтувань, проектів будівництв, реконструкцій, дозволів на проведення будь-яких робіт пов'язаних з будівництвом будівлі/споруди (каплиці) на території Національного музею історії України (далі – Музей) по вул. Володимирській, 2 у м. Києві на території Музею не виявлено.

Водночас, враховуючи розташування вищезгаданої будівлі/споруди в межах Державного історико-архітектурного заповідника «Стародавній Київ» й на території пам'ятки історії та ландшафту місцевого значення «Історичний ландшафт Київських гір і долин р. Дніпра», згідно з пунктом 5.2 Додатку 2 до розпорядження Київської міської державної адміністрації від 17 травня 2002 р. № 97, пунктом 9 частини першої статті 6 та частиною четвертою статті 33 Закону України «Про охорону культурної спадщини», містобудівні, архітектурні та ландшафтні перетворення, будівельні, меліоративні, шляхові, земляні роботи необхідно здійснювати за погодженням з органом, до сфери управління якого належить історико-культурний заповідник, та органом охорони культурної спадщини Київської міської державної адміністрації.

Також зазначаємо, що листом від 14 травня 2014 р. № 1393/10-3/13-14 Мінкультури зверталось до Головного управління МВС в м. Києві з проханням встановити та притягнути до передбаченої законодавством відповідальності замовника незаконних робіт за адресою: вул. Володимирська, 2 у Шевченківському районі м. Києва.

Додатково повідомляємо, що рішенням Шевченківського районного суду м. Києва від 15 лютого 2012 р. у справі № 2-10218/11 за позовом Релігійної громади Української Православної Церкви Десятинний Храм Різдва Пресвятої Богородиці у Шевченківському районі м. Києва було визнано за позивачем право власності на малу архітектурну форму – каплицю-церкву Десятинного Храму Пресвятої Богородиці, яка складається з трьох заблокованих кіосків по 20 кв. метрів кожний, загальною площею 60 кв. метрів, що розташована за адресою Музею: м. Київ, вул. Володимирська, 2.

Також наголошуємо, що земельна ділянка площею 2,3225 га рішенням Київської міської ради від 29 жовтня 1998 р. № 22/123 надана у постійне користування Музею для експлуатації та обслуговування будівель музею на вул. Володимирській, 2 у Шевченківському районі м. Києва (державний акт на право постійного користування землею серії II-КВ № 004141 від 30 червня 1999 р., зареєстрований в Книзі записів державних актів на право постійного користування землею за № 91-4-0025).

Таким чином, єдиним законним користувачем вищезгаданої земельної ділянки станом на сьогодні є Музей. Законні права Музею, як землекористувача, порушено протиправними діями релігійної громади Української Православної Церкви Десятинний Храм Різдва Пресвятої Богородиці у Шевченківському районі м. Києва

Станом на 2 серпня 2018 року інформації від Міністерства закордонних справ України, Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, Київської міської державної адміністрації не надійшло.

З повагою
Заступник Міністра

Т. МАЗУР

ДОВІДКА

У зв'язку з перебуванням Нищука Є.М., Міністра культури України, у щорічній відпустці його обов'язки виконує Мазур Тамара Вікторівна, заступник Міністра культури України, у період з 30.07.2018 р. по 03.08.2018 р. (наказ Міністерства культури України від 16 липня 2018 року № 660/0/17-18 «Про щорічну відпустку»).

**В.о. начальника
управління персоналу**

О. ТКАЧ